

der tidligere er passeret noget i denne Sag, og fundet, at det ikke er nogen ganske ny Sag. Indenrigsministeriet tilskrev under 5te Februar 1896 Folketingets Finansudvalg, at det er selvfølgelig, at Sparekasseinspektøren ikke kan overkomme indgaaende at kontrollere alle Sparekasserne. Ved den stedlige Revision klæber der store Mangler, og Regeringen har overvejet Spørgsmaalet om Revision gennem faste Revisorer, ansatte af Staten, men for at en saadan Revision skulde kunne blive effektiv, maatte Sparekasseloven ændres paa andre Punkter, og det nuværende vidtstrakte Selvstyre begrænses, navnlig med Hensyn til Midlernes Anbringelse. Ministeriet, som erindrede de Anskuelser, som gjorde sig gældende i Rigsdagen ved Sparekasselovens Vedtagelse, er imidlertid af den Mening, at det ikke vil være gør- ligt at faa Sparekassernes Selvstyre saa- ledes formindsket, og man har saa ment at burde indskrænke sig til ved Pengetilskud at støtte en gennem Sparekassernes Centralforeninger frivillig etableret Revision. I dette Øjemed foreslog man i 1895—96 at bevilge 14,000 Kr., men Tinget nægtede det den 12te Marts 1896 under Henvi- sning til, at Sparekasserne selv maatte kunne betale Revisionen. Hvad der senere er sket, er, at de jydsk Sparekasser, d. v. s. Centralforeningen af jydsk Sognespare- kasser, have faaet 1,000 Kr. paa Finansloven til Løn og Befordringsudgifter til regn- skabskyndige Tilsynsmænd. Under disse Omstændigheder ere Udsigterne ikke meget lovende, om man igen vilde komme med et Forslag i den Retning; men det er jo muligt, at man kunde møde en anden Stemning. Naar vi komme til at tale om Livsforsikringerne, kunde der maaske blive Lejlighed til ogsaa at komme ind paa Sparekasserne, thi at Sparekasseloven ikke er fuldt tilfredsstillende, tror jeg, maa ind- rømmes. — Hvad Trafikken Gedser-Warne- munde angaar, er det selvfølgelig ogsaa min Mening, at den skal fremmes, og jeg har allerede omtalt, at et Lovforslag herom kan ventes i den nærmeste Fremtid, idet jeg gerne vil fremsætte Forslagene angaaende Jærnbannerne og Trafikvæsenet samlede, saa at det høje Ting kan vide, hvad det har at vente sig, og at der ikke kommer mere til.

— Det ærede Medlem klagede over, at „Dronningen“ paa Routen Kalundborg— Aarhus var mindre god end det andet Skib; det kan ogsaa udtrykkes saaledes, at det ny Skib, der er kommet til, er et bedre Skib, og at „Dronningen“ lader meget tilbage at ønske i Forhold til det. Jeg vil ogsaa henvende mig til det for- enede Dampskibsselskab, og det skulde glæde mig, om man ved Henvendelsen kunde opnaa, at man tog det daarlige Skib bort, og der kom 2 gode Skibe paa denne Route. — Det ærede Medlem ønskede ogsaa, at Ost og levende Planter skulde behandles som let fordærvelige Varer og beforders hurtigt for almindelig Godstakst. Jeg skal der gøre opmærksom paa, at i Takstloven af 1896, § 61, stilles der 2 Betingelser for, at Varer kunne betragtes som let fordærvelige. Den ene er, at de skulle høre til de vigtigste Livsfor- nødenheder, og dernæst skulle de være let fordærvelige. Levende Planter ere hver- ken Livsfornødenheder eller let fordærve- lige, og hvad Ost angaar, har den mulig- vis kun den ene af disse Betingelser. Jeg vil for Resten gerne søge at faa Ost op- taget blandt de let fordærvelige Varer; men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at Banerne beklage sig over, at de ere over- bebyrdede med Forsendelsen af let for- dærvelige Varer. Det er naturligvis den eneste Grund, hvorfor man gør Indven- dinger, og jeg er ikke sikker paa, om man ikke, hvis Ost optages i Kredsen af de let fordærvelige Varer, vil forlange andre Varer udskudte, for at der ikke skal komme en Tilvækst, som Jærnbanebestyre- lsen ikke mener at kunne overkomme. Hvad levende Planter angaar, kunde det mulig interessere det ærede Medlem, at Statsbanerne ved Ordre Nr. 226 af 1ste Juli have paalagt alle vedkommende at vise den største Omhyggelighed ved For- sendelsen deraf, særlig fra medio Marts til medio April, hvor Forsendelsen jo særlig finder Sted.

Jeg kommer saa til det ærede Med- lem for Kjøbenhavns Amts 4de Valg- kreds (Piper), som ønskede, at 3—4 Tog om Vinteren maatte holde ved Spring- forbi, for at Folk og Skolebørn fra Raavad kunde staa af og paa der. Jeg